

Декан Богословског факултета Универзитета у Солуну о владики Атанасију Јевтићу

Теодор Јангу, декан

Вечан помен Атанасију архијереју!

Одлазак Епископа умировљеног Захумско-херцеговачког господина Атанасија (Јевтића) обележава можда и крај једног златног доба богословских наука, који се све брже нажалост приближава.

Наша генерација је имала благослов да доживи људе великих духовних и теолошких домета, који су са успехом отеловљивали академско и харизматично богословље. Личности изворне, просте и смирене које су зрачиле богословску реч у васељени, показујући многе и значајне видове православне духовности.

Њихово сведочење, озбиљно и одговорно, произишло је из свежудећег срца које жели да истакне Оце Цркве као образац. Присуство им је било

уверљиво, нелицемерно и изнад свега страно егоцентризму. Отворили су путеве озбиљног студирања православног предања и тако су их спонтано почели да прате многи који, међутим, данас гледају како духовни светионици, један за другим, напуштају пролазно време и одлазе у оно што је постојано.

Они за собом остављају веће сиромаштво у духовном свету, јер академско богословље показује већ снажна обележја "аутоимуне" интровертности. Нажалост, проблеми који се тичу Цркве јесу реални. Упознао сам блаженог Епископа Атанасија у различитим околностима. Дивио сам се његовим знањима а изнад свега томе како је на сваки начин и доживотно проучавао богословље коме је упорно тежио и достизао га. Чак и до краја свог живота, док је био на интензивној нези у болници, исправљао је радове богословских списа пред њихову штампу. Мало је оних који располажу таквом љубављу према знању. Његово срце је личило као да се потпуно предало проучавању дела Божијих у историји, тј. истинског богословља, како га дефинише свети Максим Исповедник.

Такође се сећам колико је значајно било његово присуство на Предсаборским конференцијама у припреми Светог и Великог Сабора Православне Цркве, али и на самом Сабору на Криту 2016. године. Свети умировљени епископ Херцеговине, учитељ, отац, пријатељ, вођа, заједно са његовим отишавшим сабратом, блаженим митрополитом, Амфилохијем Црногорскоприморским – обојица су били изабрани ученици светог Јустина Поповића – остављају за собом празнину коју је немогуће попунити.

Ко ће сада заузети њихово место у неговању добрих и изградитељских односа између јелинофоног и словенофоног православног света?

У име Богословског факултета Аристотеловог Универзитета у Солуну, молим се да Бог упокоји њихове душе. И да на нама буде њихова молитва!

Солун, 6. марта 2021. године

— Извор: orthodoxianewsagency.gr / eparhija-zahumskohercegovacka.com